

formning af planlovens landzonebestemmelser, så længe vi ikke har haft lejlighed til at vurdere effekten af de seneste ændringer.

Den nye planlov er omfattet af regeringens lovovervågningsinitiativer. Det betyder, at når planloven har fungeret i en periode, skal det vurderes, hvorvidt loven lever op til formålet, og om de forudsætninger, der blev lagt til grund for loven, holder.

Hvad angår ændringerne i landzoneadministrationen, skal virkningerne vurderes dels på grundlag af Naturklagenævnets afgørelser, dels på grundlag af en undersøgelse, hvor kommunerne vil blive bedt om relevante oplysninger til belysning af udviklingen. Undersøgelsen foretages første gang pr. 31. december 2003, altså her ved slutningen af året, og den dækker hele kalenderåret 2003.

Der skal tid til at udarbejde det faglige grundlag for at besvare de spørgsmål, der er stillet, og da regeringen har tilkendegivet at ville indkalde til forhandlinger om en tredje miljøplan, når VMP II, altså Vandmiljøplan II-aftalen, udløber ved årets udgang, kan jeg ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

En del af diskussionen om landbrugets miljøpåvirkning har vi jo taget under et tidligere punkt i dag, så jeg vil forsøge at undlade at tage de samme ting op, som vi har diskuteret én gang.

Det, jeg gerne vil bede ministeren forholde sig til, er de regler, vi har i dag, som skal regulere landbrugets miljøpåvirkning. Det er klart, at vores beslutningsforslag tager udgangspunkt i, at vi ikke mener, at de regler, der er i dag, er gode nok til at give amterne og også kommunerne nogle redskaber til at sige nej, når der kommer en ansøgning om udvidelse af husdyrbrug. Én ting er, at de ikke i tilstrækkeligt omfang kan sige nej, en anden ting er, at vi også synes, der mangler nogle steder, hvor de skal sige nej.

Det er egentlig det, jeg gerne vil spørge ministeren om: Mener ministeren, at de regler, vi har i dag med screeninger for de mindste af udvidelserne og VVM-redegørelser for de store udvidelser, er gode nok? Er de regler gode nok til at sikre, at vi får beskyttet vores sårbare natur, at vi får beskyttet vores drikkevand og får beskyttet vores naboer? Er de gode nok til at give et redskab til at sige nej, og er de gode nok de steder, hvor man giver pligt til at sige nej, når en landmand kommer og beder om en udvidelse?

Det mener jeg ikke de er. Jeg vil gerne høre, hvad ministerens holdning er.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Nu har vi jo haft en stor debat om præcis de samme forhold i dag. Det generer ikke mig, at vi måske tager den én gang til, men jeg vil blot sige, at det er helt klart, at VVM-direktivet ikke er til at tage fejl af.

I VVM-direktivet bliver man gjort opmærksom på den kumulative effekt, altså den effekt, der fortæller, hvilket tryk der er i det område, man her diskuterer, og det betyder strengt taget – det er også derfor, at en del landmænd ikke bryder sig om den kumulative effekt – at man kan gå ind og sige: Jamen i det her område er der så hårdt et tryk, så selv om det enkelte landbrug i grunden lever op til forudsætningerne for at kunne få lov til at udvide med et antal dyreenheder, kan landmanden alligevel ikke få lov til det, fordi det kumulative tryk er for højt.

Det er amterne, der har den mulighed. Vi har jo tidligere i dag været inde på, at man måske ikke i amterne lever op til de ting, der står i VVM-direktivets bilag. Jeg har sagt ved en anden lejlighed, at jeg selvfølgelig vil tage en snak med amterne om det, når jeg mødes med dem.

Det andet, som man kan diskutere heri, meget præcist faktisk, er, at når man laver de her VVM-høringer, er det i hvert fald helt klart, at man får en voldsom debat, ikke på den måde, at den måske er dramatisk, voldsom betyder bare, at det er et stort arbejde, der ligger til grund, når man vurderer de ting.

Det gælder sådan set også for den aftale, som vi har diskuteret før, nemlig anmelderordningen, hvor vi altså går ind og siger, at hvis det er sådan, at vi har nogle ansøgninger, der dels er meget små, dels er meget miljøenkle, må vi lave et system sammen, og det er så det, vi har udviklet sammen med landbruget og Amtsrådsforeningen. Her må vi så prøve at udvikle et system, sådan at vi kan få de sager sorteret fra, der er meget enkle, og kan bruge ressourcerne på de svære sager.

Kl. 19.15

Men generelt vil jeg sige omkring det, at habitatdirektivet meget væsentligt rummer et krav om en konsekvensvurdering af, om en given plan eller projekt, som eksempelvis etablering af nyt større svinebrug, vil skade et udpeget område eller forstyrre de arter, området er udpeget for at beskytte, at der har jeg nævnt, at viser en